

רוב החומר בחוברת זו הועתק בכרך השנהי כמעט אין כלום. - משנת 1935 יש שני כרכים גדולים ו-12 חוברות. בהן הרבה מכתבים, שיחות באמריקה, בפולין, בלונדון, בארץ, פגישות עם הממשלה, פגישות עם זכו, מכתבים לילדים על הקונגרס. שיחה עם ברנדייס (17.5.35), עם וורבורג ועם וולדן. בכרך זה יש גם מכתבי לילדים על הקונגרס. זהו הקונגרס היחיד שזכה לחיבור מלא וחי כזה. מיום 5.9.35 עד 14.9.35.

החומר מראה שנת 1935 הייתה שנה טובה, אבל אחריה באה 1936 - הודות

למוסוליני והיטלר...

23.11.68

הבוקר בא אצלי *Peter Scher-Griborski*, נציג הכניח סלביזיה

גרמנית "פנורמה" לקלוס דעחי על שלום עם ערבים, אמרתי שפנינו היו תמיד לשלום, ומשום כך קיבלנו החלטות או"ם מ-29 בנובמבר 1947, אם כי לא סיפקו אותנו וביחוד על שהוציאו ירושלים - העיר ^{היקרה} ~~הקדושה~~ ביותר בכל העולם ובהיסטוריה - לעם היהודי. עוד ויצמן ניסה לעשות שלום עם ערבי מיד אחרי הצהרת בלפור נסו. שוחחנו עם מנהיגים ערבים בארץ, מהלבנון, מסוריה - על בריח שלום, המשכנו הנסיונות אחרי המלחמה. וברגע שעמי ערב ירצו באמת שלום - מובטחני שעמנו יהיה מוכן.

- בערב בא אצלי *Kenneth Lindsay*, מי שהיה שר חינוך בממשלת
היח. היח הרבה שנים בפרלמנט. דיברנו על ירידים בלייבור ובמשמרים: קזלס,
אמרי, ווגווד, סוד ויליאמס, מוריסון, הנדרסון, סיפרתי לו איך עזר לנו בוויין
ב-1930 להיעזר מספר הלבן של פספילד.

גמרתי הערב הקדמה לחרגום הגרמני של מכתבי לפולה ולילדים. ההקדמה
יצאה להם ארוכה משיבקשו ממני.

24.11.68, יום א'

בצהריים פגישת עם מאתיים חברות ויצו מישראל. שיחה על בעיות לאחר
מלחמת ששת הימים: עליה, ילודה, שמירת עבודה עברית - וחשיבות הנגב ומטרת
המדרשה.

בערב סידרתי במגרות תיקי 23, 24, 25, 26, 27. זוהי ההתחלה. יש
נירות כפולים שיש בדעתי לשרוף וליחד לכל שנה תיק, לפי הסדר.